

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਖਿਵੈਯਾ ਬਣ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਨਾਵ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ- ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੀ ਫੇਰ ਤੋਂ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੇ ਦੋ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਅੱਜ ਅਤੇ ਕਲ। ਕਲ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅੱਜ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਕਲ ਫੇਰ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਜਿਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਜਦੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਾਡੀ ਨਾਵ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਗੁਰੂ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰ ਲਿਜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਅਥਵਾ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ) ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਣ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਟਕ ਦੇ ਐਕਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਨਾਵ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖਿਵੈਯਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਨਾਵ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਰ ਲੈਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਤਲਬ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ ਜੇ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਾਰੀ ਖੋਹ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਫੇਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਫੇਰ ਖੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਵਿਸ਼ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਉੱਥੇ ਹੈ ਖੀਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਮੂਲਵਤਨ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਧਾਮ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ-- ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ 'ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ' ਬੱਚਿਓ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲੇ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੱਕੇ - ਪੱਕੇ ਸੇਨੇ ਦੇ ਜ਼ੇਵਰ ਸੀ ਫੇਰ ਖਾਦ ਪੈਂਦੇ - ਪੈਂਦੇ ਝੂਠੇ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਝੂਠ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਭੱਠੀ ਹੈ। ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੇਨਾ ਪੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਹਰ ਕਲਪ ਦਿੰਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਅਤੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਵੀਟ ਘਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਭ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਭਗਵਾਨ, ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਵੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਨੇਕ ਦੁੱਖ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਭਗਵਾਨ! ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਘਰ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ

ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਓ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਲਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਉਹ ਹੈ ਰਾਜਧਾਨੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਥੋਂ - ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਅਥਵਾ ਹਿਸਟਰੀ ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੂਲਵਤਨ ਹੈ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਕੀ ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਰਟ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲ ਅਤੇ ਅੱਜ, ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫੇਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਅੱਜ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਾਨੀ ਜਾਨਨਹਾਰ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਸੁਣਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ! ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਬਾਪ ਰੱਬ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰੱਬ ਦਾ ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਛੇਰੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਛੇਰੇ ਅਤੇ ਛੇਰੀਆਂ ਹੋ ਗਏ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ- ਛੇਰੇ - ਛੇਰੀਆਂ ਲੜਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ! ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਛੇਰੇ - ਛੇਰੀਆਂ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਛੇਰੇ - ਛੇਰੀਆਂ ਇਹ ਹਾਲ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਕੋਈ ਧਨੀ ਧੋਈ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੇ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਠੀਕਰ ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਨਾਵ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਵ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਵੇ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿਉ। ਪੁਰਾਣੀ ਨਾਵ ਖੋਫਨਾਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ, ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਨਾਵ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੇਵੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾਵ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਵੇਂ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਵਸਤੂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਕਪੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਚੋਲਾ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਗ਼ਰੀਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਵੀ ਗ਼ਰੀਬੀ ਦੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰੀ ਦੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਭਾਸਨਾ (ਮਹਿਸੂਸਤਾ) ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਟ, ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾਏਗਾ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਭੱਜਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਗੋਰਖਧੰਦੇ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਫੁਰਸਤ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਜੋ - ਬਾਬਾ ਇਸ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੁਖ ਦੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਗੋਮੁੱਖ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗੋਮੁੱਖ ਕੀ ਹੈ? ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਮਝਦਾਰ ਮਨੁੱਖ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦਾ ਕੀ? ਹੋਰ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸੂਰਜ ਅਸਤ ਆਦਿ ਕੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਲੜਾਈ - ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਾਲੀ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਭ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬੈਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਦੇਵੀਆਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀਆਂ 4 - 8 ਬਾਂਹਵਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਸੋ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਫੇਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ - ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਠਾਂ ਆਵੇਗੇ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਨਾਟਕ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ! ਭਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਖੇਡ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੇਤੀ

- ਜੇਤ ਸਮਾਇਆ, ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੇਖ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਖੇਡ ਕਹਾਂਗੇ? ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ ਜੋ ਹੁਬਹੂ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ, ਚੈਤਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਉੱਮਰ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਤਨੀ ਉੱਮਰ ਖੋੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਸਕੋਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੈਠੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਵਰਨਣ ਕਰਨਗੇ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਇਵੇਂ ਦੁੱਖ ਭੇਗਦੇ - ਭੇਗਦੇ ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦੇਵੋ। ਇਸਨੇ ਵੀ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ) ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਬੰਧਨ ਟੁੱਟ ਜਾਣ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ, ਧਨ, ਕਾਰਖਾਨੇ, ਗ੍ਰਾਹਕ, ਰਾਜੇ, ਰਜਵਾੜੇ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਧੰਧਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਆਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਰਿਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਇੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਰਾਤ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਬਾਕੀ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਗਏ। ਨਾਟਕ ਆਕੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ -ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਗਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਪਾਵਨ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਟ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਚਲਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਇਹ ਝਾੜ ਪੁਰਾਣਾ ਜੜ੍ਹਜੜੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਭ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਹਲਕਾ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਆਤਮਾ ਭਵ :
ਜਿਵੇਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਅਰਥਾਤ ਮਨ ਦੀ ਲਗਨ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਗੈਡਲੀ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਰਹੇਗੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ - ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ।
